РІК ЗАЛОЖЕНЯ 1893.
"СВОБОДА"
"LIBERTY"
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Всі листи, моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „SVOBODA".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA"
("LIBERTY")
the Ukrainian Newspaper
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by Ukrainian National Association
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
The best advertising medium.
Rates furnished on application.

Урядовий орган Українського Народного Союза -- "SVOBODA" -- Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXIII. ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. Дж., субота 16-го жовтня 1915. Ч. 122. VOL. XXIII. JERSEY CITY, N. J., Saturday, October 16, 1915. N. 122.

ДАЛЬШИЙ НАСТУП НА СЕРБІЮ.

Болгари перетяли зелізницю між Нішом а Солунем.

Побіди союзних війск на захід від Теребовлі.

Союзні війска заняли зелізничий шлях на північ від Ровна.

НА БАЛКАНІ:

СОЮЗНІ ВІЙСКА ПОСУВАЮТЬ СЯ ДАЛЬШЕ НА ПОЛУДНЕ ВІД БІЛГОРОДА.

БЕРЛІН, 13. жовтня. — Головний німецький штаб доносить:

„Опір сербських війск здержав лише хвилево дальший наступ нашої армії. Союзні війска заняли вчера село Залєзнік і горбки на схід від сеї місцевости.

„Друга союзна армія, яка машируе на Зозаревач, поступає також скоро наперед і перейшла головний шлях, який веде з Ґрадісте до Пожаревача".

СЕРБСЬКІ УКРІПЛЕНЯ КОЛО ПОЖАРЕВАЧА ЗДОБУТІ.

БЕРЛІН, 14. жовтня. — Німецький генеральний штаб доносить:

„Німецькі і австро-угорські війска посувають ся дальше наперед. Вчера взяли вони приступом сильні сербські укріпленя на північний і полудневий схід від Пожаревача".

БОЛГАРИ ПЕРЕТЯЛИ ЗЕЛІЗНИЦЮ МІЖ НІШОМ А СОЛУНЕМ.

ЛОНДОН, 14. жовтня. — З Атен доносять, що болгарські війска перевели скорий наступ і перетяли зелізничий шлях Ніш-Солунь в місци, яке лежить 50 миль на полудне від Нішу. На просторі 5 миль Болгари зовсім знищили зелізничий шлях, щоби в сей спосіб унеможливити комунікацію між Сербією а армією, яка висіла в Солуни.

БОЛГАРІЯ ВИПОВІЛА УРЯДОВО ВІЙНУ СЕРБІЇ.

ЛОНДОН, 14. жовтня. — З Атен наспіла телеграма, яка подає, що нині о 8-ій годині рано Болгарія виповіла Сербії війну.

ГРЕЦІЯ ВІДМОВИЛА СВОЄЇ ПОМОЧИ СЕРБІЇ.

ПАРИЖ, 14. жовтня. — З причини, що Греція відмовила своєї помочи Сербії, президент сербського кабінету Пасіч постановив оголосити публично зміст грецько-сербської умови, щоби осьвітлити підступне поведенє грецького правительства.

ЗАГАЛЬНЕ ПОЛОЖЕНЄ НА БАЛКАНІ Є КОРИСНЕ ДЛЯ НІМЕЦЬКИХ СОЮЗНИКІВ.

БЕРЛІН, 14. жовтня. — Ріжні телеграми, які наспіли з Балкану, представляють загальне положенє німецьких союзників в дуже кориснім сьвітлі:

„Змаганя Німеччини, щоби осягнути повне порозуміне з Румунією, поступають успішно наперед. Румунія заявила, що в жаднім случаю не стане по стороні Сербії та її союзників.

„З Царгорода доносять, що вже настали незвичайно сильні осінні бурі, які унеможливлюють дальше висаджуванє війск неприятеля на півострові Галіполі.

„З Болгарії надійшли вісти, що болгарський король ніколи не тішив ся такою симпатією народа як в отсих часах. Болгари є сьвідомі побіди Німеччини і Австрії. Цілий болгарський нарід і ціла болгарська армія мають повне довірє до свого короля".

НАСТУП НІМЕЦЬКИХ ВІЙСК НА СЕРБІЮ Є ДОКАЗОМ СИЛИ НІМЕЧЧИНИ.

БЕРЛІН, 11. жовтня. — Німецький воєнний знавець і критик, майор Морат, пише отсе про загальне положенє воєнне:

„Друга французька офензива, яка розпочала ся 5. жовтня, вправді не є ще увінчена, але в кождім разі сильно ослабла.

„В Росії союзні війска під сю пору з малими виїмками ведуть дефензиву проти Москалів, які розпучливо, але безуспішно старають ся виперти їх зі занятих становищ. На північній боєвій лінії в околиці Динабурґа і на Волини здовж зелізничого шляху Ровно-Сарни союзні війска все ще наступають. З політичних зглядів (з огляду на Румунію) Москалі роблять великі зусиля над бесарабською границею, щоби віднести якісь важнійші успіхи. Однак дотепер всі їх напади зістали відперті з великими стратами, хоч Москалі не щадили ні амуніції ні людий.

„Похід на Сербію з огляду на теперішну пору року не є легкою задачею, але про остаточний корисний вислід не можна сумнівати ся".

ВІЙНА З РОСІЄЮ:

БИТВА НАД СТРИПОЮ КОЛО ГАЙВОРОНКИ І БУРКАНОВА.

ВІДЕНЬ, 13. жовтня. — Міністерство війни оголосило урядово отсі вісти з терену війни в Галичині:

„Армія під командою ґенерала Ботмера заняла російські становища на північний захід від Гайворонки і на полудневий захід від Бурканова. Москалі уладили чотири протинапади, але безуспішно. Москалі мусіли уступити, праженi сильним огнем австрійської артилерії".

Обі місцевости Гайворонка і Бурканів є положені над рікою Стрипою, 20 кільометрів на захід від Теребовлі.

ПОБІДА СОЮЗНИХ ВІЙСК НА ЗАХІД ВІД ТЕРЕБОВЛІ.

ВІДЕНЬ, 14. жовтня. — Звіт міністерства війни подає:

„Війска під командою ґенерала Ботмера взяли приступом російські становища в Гайворонці і зовсім прогнали Москалів з правого берега Стрипи".

В Галичині вже через довший час загальне положенє остає без зміни.

Головним тереном війни битв у східній Галичині є область положена між Стрипою і Серетом. Здовж Стрипи побудували сильні укріпленя війска німецьких союзників, знова над Серетом укріпили ся Москалі.

Осінні дощі не позволяють на переведенє в отсій порі якихсь більших воєнних операцій. Битви, які тут відбувають ся вже від місяця, мають характер місцевий і не впливають на зміну загального воєнного положеня.

АРМІЯ ЛІНЗІНҐЕНА ЗАНЯЛА ЗЕЛІЗНИЧИЙ ШЛЯХ НА ПІВНІЧ ВІД РОВНА.

БЕРЛІН, 13. жовтня. — Урядовий звіт подає отсі вісти з поля битви на Волини:

„Союзні війска під командою Лінзінґена віднесли знова великі успіхи на Волини. На північ від Ровна заняли вони зелізничий шлях, який веде з Ровна на північ в напрямі Вильни. Наші війска прогнали Москалів з Александрії (на північний схід від Ровна) і заняли горбки на північ від сеї місцевости".

О посіданє сего шляху ведеть ся боротьба вже через цілий місяць. Його втрата дасть ся відчути Москалям, бо сей шлях ішов рівнобіжно до цілої боєвої лінії на Волини і Москалі при його помочи могли легко пересувати війска з одного місця на друге.

ЗАВЗЯТА БИТВА ПІД ДИНАБУРҐОМ ТРИВАЄ ДАЛЬШЕ.

БЕРЛІН, 13. жовтня. — Німецький урядовий звіт головного штабу звучить:

„Битва під Динабурґом відбуваєть ся без перестанку дальше. В ночи німецькі літаки бомбардували місто. Москалі завзято боронять міста, але їх протинапади відбито з великими стратами для неприятеля.

„Також і в околиці Сморґоня (на Литві) зусиля Москалів були безуспішні".

КОЛО ІЛЮКСТА НІМЦІ ЗНОВА ПОЛОНИЛИ 650 МОСКАЛІВ.

БЕРЛІН, 14. жовтня. — Головна німецька кватира оголосила отсі вісти:

„Війска Гінденбурґа прогнали неприятеля зі становищ на захід від Ілюкста (в околиці Динабурґа) і полонили притім 650 салдатів та здобули 3 машинові кріси.

„На полудневий захід від Динабурґа напади Москалів відбито успішно".

ВЕЛИКІ ЗМІНИ В РОСІЙСЬКІМ КАБІНЕТІ.

ПЕТРОҐРАД, 13. жовтня. — В російськім кабінеті міністрів наступили нові зміни. Уступили: князь Щербатов, міністер для внутрішних справ; Кривошеїн, міністер хліборобства; граф Ігнатієв, міністер просьвіти; Харідонов, головний державний контрольор і Самарин, обер-прокурор св. синода. Новоіменовані: член думи Алексій Хвостов міністром для внутрішних справ і Александер Волжин обер-прокурором св. синода. Прочі іменованя доси не оголошені.

Також і на ґубернаторських становищах мають зайти великі зміни.

Нові зміни в російськім кабінеті, як про се доносять з достовірних жерел з Росії, вказують на те, що партія російських реакціонерів-бюрократів знова взяла верх.

Деякі приписують причину сего монахови Распутинови, який і надальше має великий вплив на царя і його окруженє.

Іменованє Хвостова, провідника крайної правиці (чорносотенців) і бувшого ґубернатора в Нижнім Новгороді, є доказом, що російське правительство кпить собі з домагань вольнодумнійших партий і цілого російського населеня. Навіть всі дотеперішні неудачі не переконали ще доси царя, окруженого юрбою чорносотенців, що враз з його престолом летить в пропасть і ціла російська держава. Є се новий удар для тих, що вірили ще в поправу царя і правительства.

Звільненє Самарина зі становища обер-прокурора св. синода вказує знова на те, що члени синода не згодять ся на жадні нові реформи в державно-православній церкві. Новоіменований оберпрокурор, Ал. Волжин, був до сеї пори завідателем департаменту внутрішних справ. Йому приписують уладжуванє погромів проти жидів.

ПЯТИЛІТНА ВІЙНА ЗНИЩИЛА БИ ЗОВСІМ ІСТНОВАНЄ РОСІЙСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.

БЕРЛІН, 14. жовтня. — Максим Ґоркій, славний російський письменник, протестує проти заяв російських міністрів, які хвалять ся, що Росія є в силі вести війну і через пять літ, уступаючи, на случай конечности, навіть до Ураля.

Ґоркій каже, що колиб дійсно Росії прийшло ся вести аж пять літ війну, російська держава перестане істнувати.

У ФРАНЦІЇ І БЕЛЬҐІЇ:

КОЛО СУШЕ НІМЦІ ПОЛОНИЛИ ПОНАД 400 ФРАНЦУЗІВ.

БЕРЛІН, 14. жовтня. — Урядовий німецький звіт звучить:

„Сильний огонь нашої артилерії приневолив Французів до опущеня становищ на схід від Суше. Рівночасно наші війска перевели напад і полонили 400 Французів та здобули 2 машинові кріси".

НОВА НЕУДАЧА АНГЛІЙСЬКОЇ ОФЕНЗИВИ.

БЕРЛІН, 14. жовтня. — Урядовий звіт подає про новий наступ англійських війск отсі вісти:

„Підчас коли англійські кораблі обстрілювали німецькі батерії на побережу Бельґії, англійська артилерія розпочала бомбардувати наші становища майже на цілій боєвій лінії між Іпр а Льоо. Відтак англійська піхота пійшла до атаку. Загалом перевели Англійці пять атаків, але за кождим разом без успіху. Потерпівши дуже тяжкі страти, мусіли вони уступити назад на первісні становища. Лише в кількох місцях змогли Англійці зближити ся до наших окопів, відки їх прогнано при помочи ручних гранатів і машинових крісів".

УСТУПЛЕНЄ ФРАНЦУСЬКОГО МІНІСТРА ДЕЛЬКАСЕ.

ПАРИЖ, 13. жовтня. — На нинішнім засіданю палати послів прийшло до дуже бурливих сцен, коли президент міністрів Вівіяні домагав ся ухваленя вотум довіря для теперішного правительства. При голосованю над сею справою 212 послів здержало ся зовсім від голосованя.

До бурливих сцен прийшло, тоді, коли один із послів поставив внесенє, щоби зарядити тайне засіданє і перевести дискусію над положенєм воєнним і заграничним. Именно, на початку засіданя президент кабінету подав до відома палати резиґнацію Теофіля Делькасе, міністра для заграничних справ. Теку міністра для заграничних справ обіймив тимчасово президент кабінету.

Над сею справою забирало голос богато послів, критикуючи, в острий спосіб заграничну політику французького кабінету і його неудачу на Балкані. Між иншими забрав голос посол Пенлеф і сказав отсе:

„Ми не приймемо на себе відповідальности за висадженє війск в Солуни. За се нехай відповідає правительство. Франція затягнула і так вже зобовязаня, яких скинути зі себе не може. Треба отже воєнні операції повести в такий спосіб, щоби як найбільше заощадити проливу крови наших жовнірів. Палата має право домагати ся від правительства виясненя, що і як воно в тій справі дотепер зробило".

Уступленє міністра Делькасе є доказом, що війна на Балкані є тяжким ударом для Франції та що загальна опінія у Франції є противна висиланю французьких війск на поміч Сербії, тимбільше, коли Франція потребує їх на воєннім терені дома.

Міністер Делькасе через 25 літ перебув на ріжних високих становищах і належав до найлішших політиків в Европі. Він був головним виновником союза Франції з Росією. Перед війною займав він становище французького амбасадора в Петроґраді, де укладав пляни до великої війни проти Німеччини.

В ЧАСІ ПОСЛІДНОГО НАПАДУ ЦЕПЕЛІНІВ НА ЛОНДОН ЗГИНУЛО 55 ЛЮДИЙ.

ЛОНДОН, 14. жовтня. — Пресове бюро англійського міністерства війни оголосило урядово отсі вісти:

„Фльота німецьких літаків появила ся вчера над східною частию міста, кидаючи бомби.

„Сейчас пять англійських літаків вознесло ся у воздух, але з причини мраки не могли віднайти цепелінів.

„Шкоди незначні. Бомби знищили кілька домів і спричинили в кількох місцях огонь, який однак скоро пригашено.

„Загальне число людий, убитих в часі сего нападу, виносить 55, а ранених 114".

НІМЕЧЧИНА ВЕДЕ ПЕРЕГОВОРИ ЗІ ШВЕЦІЄЮ Й ІСПАНІЄЮ.

ЛОНДОН, 14. жовтня. — З достовірних жерел доносять, що Німеччина веде переговори з правительством Швеції й Іспанії, щоби позискати обі сі держави. Німеччина годить ся на занятє Швецією Фінляндії. Іспанія знова має одержати Ґібральтар і часть Марока (в Африці).

РОДИМЦІ! СКЛАДАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ.

КОЛИ У ВАШІЙ МІСЦЕВОСТИ НЕМА ТОВАРИСТВА ЧИ БРАТСТВА, ЩО НАЛЕЖИТЬ ДО У. Н. СОЮЗА, ТО ПОСТАРАЙТЕ СЯ ТАКЕ ТОВАРИСТВО ЧИ БРАТСТВО ЗАЛОЖИТИ І ВПИСАТИ ДО У. Н. СОЮЗА.

По інформації пишіть на адресу:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION,
P. O. Box 76, Jersey City, N. J.

До всіх Українців і Українок у Злучених Державах і в Канаді!

Маширують наші добровольці у кровавий тан,
Визволяти братів Українців з московських кайдан.

З такою піснею ідуть Українські Січові Стрільці у бій з найтяжшим ворогом України — з Московщиною.

Борють ся вони тепер над рікою Стрипою, обороняють українську землю перед наїзником, що приніс руїну українському народови на галицькій і буковинській землі.

Кождий з тих Українських Січових Стрільців знає без сумніву, що гень далеко, в Америці є його братя і сестри українські, — вільні, здорові, котрим ніхто не заборонить дати дарунок раненим Січовикам, або сиротам чи вдовам, що остануть по убитих їх товаришах. Кождий з них знає також, що вони зможуть дати, коли схотять. А певно, що кождий з них сподіває ся, що ми дійсно всі схочемо віддати і їм невелику жертву.

Нехай же для Вас буде найприємнійшою і найщасливійшою в житю та хвилина, коли дасте своєю рукою доляра на дарунок для Українських Січових Стрільців, для тих хлопців, що віддають для України все, що мають, бо своє **житє молоде**. Сей свій найбільший скарб дають вони з любови до свого народа. Вони хотять своєю кровю зробити конець московсько-польській неволи, яку Україна терпить сотки літ. Вони бачать, що прийшла хвилина порахунку, на яку довго ждали наші предки і пійшли з піснею на устах туди, куди кличе їх трубка боєва.

Одні вернуть ся живі, окриті славою;

другі вернуть ся з ранами, нестертими знаками заслуг воєнних, якими колись славили ся наші предки Козаки;

а инші не вернуть ся — положать свої буйні голови юнацькі за Україну, бо тільки за Україну пійшли вони у бій важкий, за її волю! Остануть по них лиш могили і вдови та сирітки, як були вони жонаті. Споминуть ті сирітки батька, що в молодім віці поляг за волю українського народа. А чи той нарід має забути їх? Чи не має дати бодай маленького знаку, що ті сирітки по жовнярах Січовиках мають батька, **а тим батьком є — український нарід**. Тоді не будуть вони круглими сиротами, тоді не будуть вони забуті і покинуті.

А що-ж ми пішлемо яко окремий дарунок — **на ранених Українських Січових Стрільців та на вдови й сироти по убитих їх товаришах?**

Чи тої чверть тисячки долярів, яку доси призбирано в 40 посилках на сю ціль?

Яка відповідь буде на се?

Памятаймо, що се цілком окремий дарунок для Укр. Січових Стрільців, який має бути висланий просто до головної Управи У. С. С. на висше згадану ціль разом з повним **виказом** жертводавців. **Чи не випадало би, аби кождий з нас**, (хто, як би не був в Америці, міг піти до війська, або в инший спосіб дати військову послугу) — зложив тепер жертву від себе на сю ціль.

Нехай кождий з нас, Братя і Сестри, вважає точкою своєї особистої чести бути у тім списі, який ми вишлемо разом з грішми на руки головного отамана У. С. С. д-ра Кирила Трильовського у Відни!

Заснимо ту чверть тисячку так, щоби її не видно було зпід тисячок. Часом і **один чоловік** міг би се зробити, але нас, славити Бога, велика громада, то їй се прийде лекше.

Повинні розважити се й деякі українські **місцеві організації**, котрі вже мають у себе певну зібрану суму, а ще до краю не висилали, щоби і від себе причинити ся на дар для Українських Січових Стрільців.

Теперішний час вимагає від нас більших жертв, але що-ж робити, се є — **час жертв**. Сей час вимагає жертв від усіх, а Українці хоч найбіднійші, повинні поносити найбільші жертви, бо наш нарід є в найбільшій потребі!

Тяміть про поміч на Фонд оборони Мирослава Січинського!

ДОСИ ЗІБРАНО $1.007.05

ФОНД ОБОРОНИ МИРОСЛАВА СІЧИНСЬКОГО.

48. **Ню Йорк, Н. Й.** Тов. „Просьвіта" жертвувало зі своєї каси $50.00; поодинокі члени сего Товариства зложили: Чосник Стефан $3.00; Плискун Александер і Мужило Кодар Михайло по $2.00; Хомів Йосиф, Жовнір Іван, Колбрик Григорій, Щурівна Текля, Макар Євдокія, Волевнюк Іван, Тяжкий Михаіл, Буґера Анна, Тижай Михаіл, Ґураль Корнило, Сорока Юрій, Іванишин Мих., Пашкович Катерина, Миронюк Константин, Ткачик Александер, Бойко Михаіл, Содомора Йосиф, Писарчук Павло, Мороз Павло, Трач Яким, Заплатинський Кондрат, Боднар Тимко, Луць Даниіл, Тураш Іван, Миколай Максимців, Миколів Михаіл, Олексів Дмитро, Яворський Петро, Звержанський Іван, Шольгин Василь, Кривий Евстахій, Яремчишин Віктор, Атаманчук Александер, Шарко Михаіл, Михайлишин Стефан (старший), Буґера Іван, Гупаловський Мих., Сеник Дмитро, Семан Іван, Галушка Мих., Ганц Іван, Галатин Антін, Шевчук Анна, Даядів Василь, Гирик Марія, Лозінська Пелагія, Вовк Іван (старший), Поцюрко Іван, Яремчук Юрко, Сахман Катерина, Вовк Іван (молодший), Карчевський Василь, Підгірний Василь, Павлусик Луць, Задорожний Антін, Витрикуш Теодор, Дембрівський Стефан, Винник Дмитро, Люлик Миколай, Корфовський Дмитро, Ґрейцарик Юлька, Шевчук Анна, Орищин Роман, Трач Андрій, Максимців Григорій, Віньовський Теодор, Віньовський Петро, Базар Іван, Ксеня Павлушка, Шайда Фльоріян, Патер Максиміліян, Толопко Константин, Толопко Василь, Кулеба Пелагія, Комшик Григорій і Корнило Василь по $1.00; Галушка Марія, Пилинський Михайло, Орач Василь, Теодор Радишин і Никола Гавдида по 50 цнт. — Разом $135.50

За Уряд Товариства: Йосиф Хомів, предс.; Александер Ткачик, секр. фін.; Павло Писарчук, кас.

49. **Філядельфія, Па.** Товариство „Надія", від. 41 Р. Н. Союза, жертвувало $50.00; поодинокі члени сего Товариства зложили: Іван Артимович $5.00; Петро Крячковський $2.00; Мих. Тіцький, Теодор Стрижак, Николай Гром, Йосиф Ясінський, Іван Греськів, Григорій Яримишин, Андрій Вислоцький і Адам Кристиняк по $1.00; Мих. Конопніцький 25 цнт. Разом $65.25. За пересилку заплачено 25 цнт. — Остало $65.00

За Уряд Тов. „Надія": І. Артимович, голова; Н. Гром, секретар; Ад. Кристиняк, кас.

50. **Савт Бруклин, Н. Й.** На зборах, котрі відбули ся дня 9. жовтня с. р., Тов. „Любов", від. 111 Р. Н. Союза, жертвувало $50.00; поодинокі члени зложили: Іван Галашин, Іван Чахайський, Дмитро Фейло, Василь Фейло і Дмитро Вах по $1.00. — Разом $55.00

За Уряд Тов. „Любов": Василь Фейло, голова; Дмитро Вах, касієр; Іван Галашин, секр.

51. **Ню Гейвен, Конн.** Комітет, зложений з Миколи Салітри, Івана Найдана, Теодора Ганусяка і Петра Якубишина (Поляк), зібрав отсі жертви (гроші надіслав п. Іван Найдан): Микола Салітра, Методій Мурин, Теодор Данилейко, Максим Чухрій, Іван Найдан, Василь Чевчук і Татіянна Нера по $2.00; Андрій Григорко, Петро Якубишин (Поляк), Стефан Присяжнюк, Семен Литвинюк, Іван Найдук, Карпо Ткач, Гнат Маринюк, Антін Присяжнюк, Йосиф Деко (Поляк), Едвард Кропта (Німець), Евген Слобоцький, Франко Левандовський (Поляк), Франко Зайонц, Іван Чухрій, Володимир Крутишевський, Олекса Чаплинський, Марія Решітник, Йосиф Шуткевич (Поляк), Михайло Созанський, Кароль Стасюк, Михайло Вісміітий, Іван Левчук, Теодозій Чухрій, Іван Тарасевич, Дмитро Шеремета, Константин Чухрій, Никола Клійчук, Володимир Найдан, Юрко Шкура, Іван Крупяк, Никола Присяжнюк, Кость Вітишин, Анна Санцецька, Зофія Санцецька і Василь Швайчук по $1.00; Роман Мирнюк, Теодор Вурбан, Сава Борух, Михайло Войціховський, Франко Швайгар, Антін Якубишин (Поляк), Теодор Дзіґан, Дмитро Клотаповський і Данило Сабадах по 50 цнт.; Василь Пасічний, Іван Гуменюк, Матвій Смолій, Юрко Загородний (Івана), Юрко Загородний (Ілька) і Юзефа Завацька по 25 цнт. — Разом $55.00

52. **Бостон, Масс.** Товариство Бостонських Українців жертвувало $50.00

За Уряд: А. Яворівський, предс.; О. Любачівський, кас.; М. Кукуруза, секр. фін.

53. **Літл Фолс, Н. Й.** Стефан Фаринюк, Мар. Букало і Авґуст Козяревич зібрали по хатах: Стефан Фаринюк $3.00; Мартин Букало і Авґуст Козяревич по $2.00; Петро Залепецький, Іван Шанайда, Михайло Буняк, Ілько Вітенюк, Роман Гишка, Павло Гишка, Дмитро Кифор, Теодор Карпишин, Стефан Величко, Володимир Викенгайзер, Михайло Дідух, Николай Савчук, Гринько Дубчак, Ілько Щесьний, Михайло Стасишин, Григорій Бойчук, Христя Ірха, Єлена Бабяк, Василь Юган і Онисько Мороз по $1.00; Демко Лектей, Дмитро Сиболь, Петро Лектей, Василь Бурак, Михайло Русин, Николай Пилипишин, Николай Карась, Іван Демків, Семко Карпишин, І. Бобко, Федько Ковальчук, Семко Проців, Николай Котуляк, Олекса Заяць, Олександра Хоміцька, Анастазія Вітенок, Анастазія Чикалюк, Теодозія Репета, Таця Бабяк і Юстина Микитка по 50 цнт.; Павліна Робовська 35 цнт.; Михайло Добрянський, Теодор Михальчук, Онисій Мороз, Атанас Біловус, Николай Снак (з мінської ґубернії, Росія), Александер Фишньовський, Іван Захарко, Олекса Станько, Василь Войтович, Стефан Осавич, Гілярій Стряк, Йосиф Буняк, Семко Біловус, Николай Лавришин, Іван Едлінський (Поляк), Катерина Голяк, Анна Деняк (з мінської ґубернії, Росія), Станя Євтуська, Юліянна Курчинська, Ксеня Іваськів, Анна Андруховська, Анна Андріїшин, Марія Кубів і Марія Ястремська по 25 цнт.; Василь Біловус 20 цнт.; Юлія Ястремська 15 цнт.; Текля Швайковська, Гнат Ліпінський, Антін Нечистяк і Іван Семенець по 10 цнт. — Разом $44.35

54. **Нюарк, Н. Дж.** Тов. ім. І. Франка жертвувало $25.00; між членами сего Товариства зібрано $16.00. — Разом $41.00

55. **Елізабетпорт, Н. Дж.** На засіданю відділу ч. 9 соц. парт., яке відбуло ся дня 8. жовтня с. р., жертвували слідуючі товариші: Василь Кривяк, Ілько Станько, Василь Вальчишин, Іван Левіцький, Іван Урбан, Томко Урбан, Семен Байтала, Петро Смолинець, Антін Станіславішин, Василь Сирига і Мартин Чорній по $1.00; Андрій Молоїд 50 цнт.; Яків Запотічний 25 цнт. Разом $11.75. (За Уряд: І. Станько, секр. фін.) — Дня 10. жовтня с. р. на мітінґу Тов. ім. М. Січинського, від. 12 У. П. Р. Орґ., жертвовано з каси сегож Товариства $25.00; окрім сего жертвували слідуючі товариші: Гнат Бабляк $1.00; Леон Ковальчук, Михайло Зиґмунт, Стефан Наконечний і Дмитро Галиш по 50 цнт.; Семен Колодій 25 цнт. Разом $3.25. — Загалом зібрано $40.00

За Уряд: І. Станько, предс.

56. **Ню Йорк, Н. Й.** Тов. ім. М. Січинського, від. 185 Р. Н. Союза, жертвувало $10.00; Іван Матейко $10.00; Яків Корнат $5.00; М. Шульган, Василь Грицик, Т. Стадник, М. Станько, Я. Кулинич і І. Луцак по $2.00; Н. Куцій $1.00. — Разом $38.00

57. **Бофало, Н. Й.** Тов. „Українська Січ" жертвувало $25.00

За Уряд: Д. Шурґот, атаман; Павло Товкач, секр.; Василь Качор, кас.

58. **Скрентон, Па.** Читальня ім. М. Січинського жертвувала $20.00

59. **Гобокен, Н. Дж.** На руки панни Е. Сралик зложили дівчата: Е. Сралик, М. Уніят і М. Гасюк по $2.00; А. Запотоцька, П. Уніят, А. Лбіч і М. Піх по $1.00. — Разом $10.00

60. **Рочестер, Н. Й.** На хрестинах у т. Олекси Стасюка на поклик Андрія Войчишина зложили на руки т. Петра Федика: Олекса Стасюк, Петро Федик, Антін Ліпуш і Михайло Чорний по $1.00; Михайло Кардан 60 цнт.; Марія Перетівець, Никола Мелейчук і Іван Атаманчук по 50 цнт.; Анна Кардан 35 цнт.; Семко Гундчак 30 цнт.; Текля Ониськів, Андрій Федик, Андрій Войчишин, Никола Стасюк, Ксенька Кик, Василь Гречух, Касьна Миндяр, Анна Сушик, Теодор Войчишин, Олекса Гошитко, Іван Крижалка, Онуфрей Голод і Людвика Мацієвська по 25 цнт. — Разом $10.00

61. **Парк Плейс, Па.** Йосиф Черкас і Матвій Кічуда жертвували по $2.00; Михайло Рій, Стефан Павляк, Григорій Дудун і Іван Куривчак по $1.00. — Разом $8.00

62. **Шамокін, Па.** На руки Михайла Ворони і Дмитра Деркача зложили: Михайло Ворона і Дмитро Деркач по $1.00; Никола Боднар, Ящь Василик, Семен Роїк, Василь Шпирка, Олекса Ворона, Дмитро Роїк, Войцех Павко, Дмитро Польовий, Василь Лобуш, Стефан Дяк і Іван Шпирка по 50 цнт.; Юрко Филиняк 25 цнт. — Разом $7.75

63. **Ню Йорк, Н. Й.** Григорій Яремчук, Петро Паньчишин і Михайло Гаврилів жертвували по $2.00; Зося Яремчуківна $1.00. — Разом $7.00

64. **Кол Рідж, О.** Іван Крупка (старший), Йосиф Крупка і Никола Гевко по $1.00; Павло Когут, Андрій Яремко і Никола Дяків по 50 цнт.; Олекса Дяків, Теодор Іванишин, Яким Ілляшевич (з Росії), Михайло Цуприк, Іван Шалінський, Гринько Концюх, Михайло Поливка (молодший) і Никола Янків по 25 цнт.; Анна Спалінська 15 цнт. Разом $6.65. За пересилку заплачено 15 цнт. — Остало $6.50

65. **Джерзи Сіти, Н. Дж.** Михайло Смакула жертвував $3.00

66. **Брантфорд, Онт., Кан.** Іван Гарасимюк, Андрій Свигичук і Дмитро Череватий жертвували по $1.00. — Разом $3.00

67. **Гартфорд, Конн.** А. Маслоха (з села Ожанна, пов. Ланьцут) жертвував $2.00; А. Коман (з села Піскоруч, пов. Ярослав) $1.00. — Разом $3.00

68. **Джерзи Сіти, Н. Дж.** Йосиф Ваславський жертвував $2.00

69. **Ню Йорк, Н. Й.** Николай Моравський і Евген Клюба жертвували по $1.00. — Разом $2.00

70. **Тейлор, Па.** Іван Гураль жертвував $2.00

71. **Бофало, Н. Й.** Василь і Кароля Форостій жертвували по $1.00. — Разом $2.00

72. **Торонто, Онт., Кан.** Никола Щюмак і Паранька Бричко жертвували по $1.00. — Разом $2.00

73. **Гарлінґен, Текс.** Михайло Перчишин жертвував $1.00

74. **Ню Йорк, Н. Й.** Михайло і Ксеня Марків жертвували $1.00

75. **Філядельфія, Па.** Зофія Стрижак (Полька) жертвувала $1.00

76. **Ню Йорк, Н. Й.** Маруся Микитишівна жертвувала $1.00

Сума оголошена в сім числі „Свободи" виносить $641.10. Оголошено в ч. 120 „Свободи" $465.95.

ЗАГАЛЬНА СУМА $1.007.05

При пересилці жертв на Фонд оборони Мирослава Січинського пересилають жертводавці також желаня для п. М. Січинського. З уваги, що ті желаня забрали би дуже богато місця та утрудняли би наглядний перегляд виказу жертв, ми їх на сім місці не подаємо, а передаємо до рук п. Січинського. За сі желаня Комітет оборони складає щиру подяку.

Всі жертви на повисшу ціль просимо посилати на адресу касієра Комітету оборони М. Січинського:

ANDREW SAWKA,
83 Grand St., Jersey City, N. J.

Стремлїнє до свободи в Росії.

—o—

Дня 13-ого с. м. американське пресове бюро, „Ді Асошіейтед Пресс" розіслало до часописий ось-таку допись свого кореспондента з Петрограду, столиці Росії:

(Associated Press Correspondence).

PETROGRAD, Sept. 22.—The new coalition majorities of the Duma and the imperial council adopted prior to the prorogation of Parliament a declaration which coincides with the Moscow city council and merchants' resolutions. These resolutions are making the round of the Russian cities. There is a move to call a Congress of Russian business men at Nizni Novgorod to support the Moscow demands.

This liberal movement, supported by the commercial and industrial classes, is an effort for a more effective conduct of the war. It is believed the war would have been conducted with greater success of the government had had the heartiest support of all classes and races.

To obtain this co-operation business men and their friends in Parliament believe it is necessary to change the government's course toward workingmen and frontier races and at the same time to bring the government into closer harmony with the nation.

The most important points of the new programme are a ministry responsible to parliament, an amnesty of political offenders and more equal treatment of the frontier races.

Other leading points are the more complete realization of religious liberty, Polish autonomy, freedom for Jews, a conciliatory course toward Finland, *emancipation of the Little Russian press* and the legalization of trades unions.

По українськи та допись звучить:

ПЕТРОГРАД, дня 22-го вересня, 1915. — Нова з'єдинена більшість послів думи і державної ради приняла перед відложенєм сесії парляменту заяву, яка годить ся з резолюціями ради міста Москви і тамошних купців. Тепер ту заяву розіслано по всіх містах Росії. Робить ся заходи, щоби скликати російських промисловців до Нижного Новгорода, аби підперли домаганя купців з Москви.

Сей ліберальний рух, який підпирають торговельні і промислові кляси, стремить до того, щоби можна успішнійше вести війну. Загально сподівають ся, що війну можна було вести з більшим успіхом, коли би правительство мало було підпору всіх кляс і всіх народів.

Щоби осягнути се співділанє, гадають промисловці і їх приятелї з парляменту, що треба змінити політику правительства у відношеню до робітників та пограничних народів і рівночасно довести до тіснійшого співділаня правительства і населеня.

Найважнійшими точками нової програми є: міністерство, одвічальне перед парляментом, амнестія (помилуванє) для політичних проступників і справедливійше трактованє пограничних народів.

Инші головні точки є отсі: повнійше введенє в житє релігійної свободи; польська автономія; свобода для жидів; згідлива політика у відношеню до Фінляндії; **рівноправність малоруської** (української — Ред.) **преси** і признанє робітничих союзів.

Ся допись кореспондента американського пресового бюра з Петрограду вказує, що в Росії зачав ся дійсно поважний рух за свободою для цілого населеня, а зокрема для поневолених народів і для робітників.

Почин до сього руху, як видно з дописи, дали торговельні і промислові круги з Москви, давної столиці Росії, а за ними пійшли і ліберальні посли з державної думи і державної ради, а дальше акція мала обняти всі міста російської держави.

Сей почин до осягненя свободи в Росії вийшов безперечно з добре зрозумілого інтересу Росії яко держави. І російські ліберальні посли і російські купці і промисловці знають, бо бачать як на долони, **що** тепер довело Росію до упадку. Причиною того упадку є внутрішна її слабість; причиною тої слабости є нерозвиненість культурна і промислова населеня. А причиною тої нерозвинености є — **неволя.**

Неволя спиняє культурний і промисловий розвиток не лише чужих народів в Росії, але й московського народа.

Розуміють видно се лихо російські лібераьні посли і промисловці і хотїли би його направити в той спосіб, щоби усунути сю першу і головну причину — неволю.

Аж по усуненю тої причини можна думати про піднесенє культурне і промислове Росії взагалі, а затим і про її внутрішне і зовнішне скріпленє.

Тепер, підчас війни, великанська Росія показала ся супроти малої Німеччини як глиняний великан супроти малого чоловіка зі стали, з криці.

Як доси, за перших 14 місяців війни, то Росія її програла. Що дальше буде, нині не знати. Але і найбільші російські патріоти видай не мають вигляду на лїпше.

В такім разї випадало би сказати: „Не тратьте, куме, сили, спускайте ся на дно". — або брати ся до ратунку від основ.

Російські промисловці і ліберальні посли забирають ся власне до тих основ. **Вони хотять зробити з теперішної спорохнавілої Росії — нову, живу.** Хотять дати їй волю і влити в неї дійсне житє замісць дотеперішного животіня. Щоби була змога осягнути се, треба не лише свободи в Росії, але треба також закінчити війну. І коли би ті чинники, що хотять тепер здобути для населеня Росії більшу свободу, дійсно дійшли до своєї цїли, то безперечно перли би до заключеня мира, бо тільки тоді можуть вони приступити до переведеня в діло своїх намірів — то є до перебудови Росії на новітну державу.

Чи ті чинники осягнуть свою цїль, се инша річ. Росія є вправді краєм можливих неможливостий, але мимо того і на се нема покищо великих надій.

В Росії ще занадто сильне назадництво і чорносотенство, аби мусїло піддавати ся вже тепер, коли російська армія на фронті ще бодай потрохи боронить ся. Одначе в короткім часї може дійти до гіршого. Може стати ся так, що Росія буде розбита до нащадку. А тоді чорносотенство уступить ся на бік, а керму у свої руки можуть взяти лїберали і дійсно можуть вони тоді старати ся ввести в житє ту свою резолюцію, яку тепер кружляє по Росії.

Коли би до того прийшло, то в Росії настала би дійсна свобода горожанська, а заслуга в тім була би нічия инша як тільки тих жовнірів, що били глиняного великана, поки його не звалили з ніг та поки не зломили того ярма, яке він держав так довго над народами Росії.

В тій дописи з Петрограду замітне ще се, що згадано там про **рівноуправненє української („малоруської"!) преси.** Се значило би, що українська преса мала би такісамі права як тепер має московська. Таке рівноуправненє — ще далеке від повної свободи української нації на її землях, але і се перший знак рівноуправненя в Росії Українців є потішаючою проявою, яких по теперішній побитій Росії можемо сподївати ся більше. Цар уступить перед волею народа, — але не доброві́льно...

ДАР ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ.

(На ранених і вдови та сироти по убитих).

39. **Байон, Н. Дж.** Михайло Бойчук зложив збірку зібрану на весілю у Н. Федишина, в квоті $4.60

40. **Нескегонінґ, Па.** А. М. Дартай жертвував $1.00

Сума оголошена в сім числі „Свободи" виносить $5.60. Оголошено в ч. 121 „Свободи" $254.57.

ЗАГАЛЬНА КВОТА $260.17

НА ЧУЖИНІ.

—o—

Буковино моя мила,
Мій солодкий краю,
Як на тебе сиротина
Нишком погадаю,
То заплачу жалібненько
На чужій сторонці,
Бо тут вяну і всихаю
Як листок на сонці.

Рідне слово тут не чую,
Пустка тут усюди,
Тут не наші Українці,
А чужії люди.
Тут ні друга, ні родини,
Ні рідної хати,
Тяжко, Боже, на чужині
Вік свій вікувати.

Тут про діла козацькії
Вістки не почуєш,
Дівча тебе не розважить
Тут, як засумуєш;
Тут і пісні не так складно
Як у нас співають,
Тут мов в путах у залізних
Танцюють, гуляють.

Тут і гори не такії
Як наші високі,
А ліси ті чужинецькі
Не наші широкі;
Тут пташата не співають
Весною лугами,
Тяжко, Боже, та чужими
Жити сторонами.

Як би крильця соколині
Мав я сиротина,
Полетів би, де зелена,
Люба Буковина,
Де Прут, Черемош, Бистриця,
Де гори Карпати...
В Буковині мило жити,
Мило й умирати.

В Буковині любо, мило,
Наче в Божім раю;
Як тебе я, рідний краю,
Серденько згадаю,
То заплачу на весь голос
На чужій сторонці,
Бо тут вяну і всихаю
Як роса на сонці.

Данило Млака.

ЖЕРТВИ НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ.

Прислали дальше:

625. **Фарел, Па.** Високоповажана Редакціє! Довгий час читаємо в часописях, що наш рідний край потерпів страшну нужду від ворога, котрий майже цілий рік нищив наш доробок і нашу культуру. Ми довідуємо ся, що богато нашого народу, котрий жиє на свобідній земли Вашінґтона, працює і збирає жертви на фонд бідних вдів і сиріт, котрі тепер терплять невиносиме горе, не мають ані кусника чорного хліба ані даху над головою і голодова смерть заглядає їм в очи. Тож ми Українці, перебуваючи тутка у Фарел, зачали трудити ся, щоб призбирати хоч маленьку жертву для наших нещасливих родимців у старім краю. З уваги, що нас тут не богато і не маємо жадної організації, до збираня вкладок взяли ся лиш одиниці, але вони працюють щиро і є надія, що загальне осьвідомленє пійде швидко вперед.

Теперішні жертви зібрали пп. Василь Грицик і Федьо Петришкевич. Імена чесних жертводавців є отсі: Василь Грицик $2.00; Федьо Петрицкевич, Андрій [illegible]ка, Стефан Крис, Іван Крис, Василь Лисейко і Іван Пришляк по $1.50; Федьо Боберський, Петро [illegible], Стефан Дубий, Гриць Дубий, Антін Баляк, Федьо Дубий, Олекса Калинич, Никола Асафайло, Іван Баш[illegible], Юрко Степанчак і О. Михаіл Данилович по $1.00, Василь Воляньский, Максим Савчак, Федьо Скубіш, Никола Гринєвич, Никола Драбич, Василь Соколяк, Іван Дубий, Павло Скубіш і Яким Фрийнак по 50 цнт., між людьми инших народностий зібрано $12.60. Разом $39.10. За пересилку заплачено 17 цнт. — Остало $38.93

Від Редакції: Панове Василь Грицик і Федьо Петришкевич заслугують на те, аби їх публично похвалити. На похвалу заслугують і всі чесні жертводавці, котрі зложили свою щиру жертву на ратунок погибаючих вдів і сиріт у старім краю. Хоч наші земляки у Фарел — як говорить ся в листі — ще доси не зорґанізовані, то помимо того вони своїми жертвами дали доказ високої ідейности і великого патріотизму. Не загине наша вітчина, коли навіть між її незорґанізованими синами находять ся такі благородні одиниці! Честь Вам, Родимці у Фарел! Трудїть ся для народної справи дальше, а Бог Вам певно поблагословить!

626. **Юнґставн, О.** Николай Павлишин зібрав на бідні вдови і сироти в старім краю від отсих добродіїв: Михайло Ґерищевич, Никола Торський, Федьо Білвиж, Гнат Баняшевич, Василь Філь і Михайло Саґаль по 50 цнт.; Гнат Чулик 25 цнт. Разом $3.25. — Братство св. Івана Хрестителя, від. 230 У. Н. Союза, жертвувало з своєї каси на тусаму цїль $5.00. — *Поодинокі* члени сего Братства зложили на мітінґу: Никола Павлишин, Дмитро Ткачик, Михайло Мирдак, Гриць Яворський, Іван Баган, Ілько Сухий і Дмитро Кумин по 50 цнт.; Ілько Війтик 25 цнт. Разом $3.75. — Загалом зібрано (гроші надіслав п. Ілько Сухий) $12.00

627. **Слокан, Б. К., Кан.** Місцеві Українці зложили на Фонд визволеня України (гроші доручив др. С. Демидчук) $7.00

628. **Рарітан, Н. Дж.** На весілю в Антона Стадника на зазив Івана Бриґіди зложили на бідні вдови і сироти в старім краю на руки Николи Василюка з Ню Брунсвік, Н. Дж., отсї добродії: Никола Василюк, 55 цнт.; Йосиф Захарків, Антін Стадник, Михайло Черенецький і Юлія Пеких по 50 цнт.; Іван Бриґіда і Йосиф Сердинський по 30 цнт.; Іван Садовський, Андрій Сабат, Михайло Гладик, Ясько Гандзяк, Никола Банах, Василь Шерстюк, Павліна Бабій і Йосиф Куцак по 25 цнт.; Онуфрій Филипчук 20 цнт.; Іван Тимчук 15 цнт. — Разом $5.50

629. **Фразер Мілз, Кве., Кан.** Казимир Кулеша жертвував на вдови і сироти в старім краю $1.00

630. **Нескегонінґ, Па.** А. М. Дарвай жертвував на Фонд визволеня України $0.50

Сума оголошена в сім числі „Свободи" виносить $64.93. Оголошено в ч. 121 „Свободи" $22.930.21.

ЗАГАЛЬНИЙ СТАН $22.995.14

"SVOBODA" (LIBERTY)
the Ukrainian newspaper
published three times a week: Tuesday, Thursday and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Established 1893.
JOSEPH STETKEWICZ, editor
83 Grand Street, Jersey City, N. J.
ANDREW SAWKA, manager
83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTION:	ПЕРЕДПЛАТА:
In United States: $2.00 per year, $1.00 per 6 months, $0.75 per 3 months	В Злучених Державах: на рік $2.00, на пів року $1.00, на 3 місяці 0.75
In Jersey City, Canada and other foreign Countries: $3.00 per year, $1.50 per 6 months, $1.00 per 3 months	В місті Jersey City, до Канади і других країв: на рік $3.00, на пів року $1.50, на 3 місяці $1.00
Single copy 3 cents.	Поодинокe число 3 центи.

За кожду зміну адреси платить ся 5 центів.
Адреса: SVOBODA
83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Всі моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „Svoboda".
При висиланю замовлення належить долучити моні-ордер або чек.
Число телефону 498 Jersey City.
AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL
За всі оголошення поміщувані в „Свободі" редакція не відповідає. — Рукописий не звертає ся.

При всяких нагодах: на вічах, на зборах, при роботі, на забавах, на весілях, хрестинах і т. д. памятаймо про жертви теперішньої війни у нашім ріднім краю та збираймо як найбільше жертв на ту сьвяту ціль народну!

ПРИГОТОВАНЯ ДО УКРАЇНСЬКОГО СОЙМУ.

Українська Рада в Ню Йорку просить всіх Делєґатів з Ню Йорку і околиці на засіданє, яке відбуде ся

В НЕДІЛЮ ДНЯ 17. ЖОВТНЯ С. Р.

о год. 2-гій пополудни

в Schutzen Hall, 12 St. Marks Place в справі МАНІФЕСТАЦІЙНОГО ПОХОДУ В ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО СОЙМУ.

Рівночасно взиває ся пп. Делєґатів, котрі ще доси не брали участи в засіданях і не вплатили своеі належитости, то є по 15 центів від особи в з'организованих товариствах, аби зволили сю належитість надіслати на адресу п. Стефана Чосника, ч. 100 Ст. Маркс Плейс в Ню Йорку, або принести на засіданє.

Товариства, котрі дотепер не взяли участи, є слідуючі: Запорожська Січ, Злучність Родимців, Воля, Буковина, Зоря, Гологори, Січ, Тов. ім. Івана Франка, Сестрицтво св. Ольги (2 відділи), Дунаів, Федерація У. Соц. Партії, Братство св. Юрія, Сестрицтво св. Параскевії і Поміч в Чужині.

Петро Задорецький, голова;
Павло Петрів, секр.

ЛИСТИ З ОСВОБОДЖЕНОЇ КРАЇНИ.

(З львівського „Діла", ч. 32).

Заліщики.

Якраз рік тому, як вислав я з Заліщик послідну допись до „Діла". Тоді звернув я увагу на те, що наш нарід замало ще цінить пресу; хиба якась катастрофа розбуджує в нім більший інтерес. Я бачив тоді, як торговлю обсягли наші селяни і відходили домів з польським „Веком Новим". Чому? Відповідь легка... І якраз по році мав я нагоду оглянути тесаме місто, та — який змінений вид! Там, де гуділо житє, остала одна руїна, над котрою за дня літають рої мух, а вечерами висувають ся спомиж звалищ вихудлі коти. Осередок міста спалили Москалі, котрі й вивезли в Росію всіх — дослівно всіх жидів, а решту переміщали гармати, які сім тижнів день і ніч без перестанку слали привіт Москалям.

Москалі були панами міста і повіту цілих 8 і пів місяця: від початку вересня 1914. р. до половини мая 1915. р. Мали свою „охрану", суди, на підставі листів предкладаних війтами, стягали податки зі всіх сіл і т. д. Командантом міста був київський адвокат барон Розенберг, начальником „уезда" Іван Акимов Сінокосов. Перші російські війська, котрі вмашерували до міста, були розбитки зпід Джурина (пов. Бучач); а потім 2 роди розбитків зпід Раранча (Буковина). Вони висказували своє здивованє, що Австрійці, віднісши побіду, опускали свої становища. Москалі не таїлись з тим, що при стрічах з Австрійцями дізнавали страшних страт. Бували між ними і сьвідомі Українці, головно з Харківщини.

Дуже раді були бачити „Народний Дім", памяткову таблицю Шевченка і ин. „Ну і пощо будемо воювати — говорили — чи то на те, щоб вам все опісля заборонено?" Одного разу прийшло кількох до місцевого пароха, кажучи: „Батюшка, ми знаємо, що ви не зрадите; відправте богослуженє на побіду Австрії" — і зіставили пять рублів. Цікаво, який дух був у російськім війську. З початку безпереченно піднесений, а потім цілковитий занепад. З глубокої Росії одержували вони листи, де рідня доносила їм про заверуху в краю, про бунти робітничі, про нищенє фабрик і т. д. Отже те все, про що так несьміло писали часописи, було більше як правда.

Тепер на закінченє скажу, що про побут Москалів в Заліщиках сьвідчать усипані ними самими численні могили. Я оглянув 57 наоколо цвинтаря. В більшій части 7 м. довгі і 2 м. широкі, на кождім трираменний хрест і одна або більше табличок з російськими написами.

Між могилами малий гробик з однораменним хрестом і з такою написию: „Военно-плѣнний австрійской арміи Францішек Шпига, умер 25. мая 1915 года".

Та є одна справа болюча для нас, якої я не порушав, одначе на неї прийде час пізнійше...

НОВИНКИ.

САМОВБИЙСТВО ПРАВОСЛАВНОГО СЬВЯЩЕНИКА В НЮ ЙОРКУ.

Парох православної російської церкви в Ню Йорку о. Аполінарій Кедровський поповнив минулого тижня самовбийчий замах. Він кинув ся з даху пятиповерхового російського іміграційного дому при 14. ул. під ч. 347 на брук, при чім розбив собі голову і дізнав внутрішних потрясень. Кедровський приїхав до Ню Йорку перед двома тижнями з жінкою і шестеро дітьми з Аляски, де він працював яко місіонар 14 літ. Причина самовбийства незвісна. Його відставлено до шпиталю „Белвю", де він небавом умер. Жінка з дітьми віділхала до Росії.

ТИФ У ГАЛИЧИНІ.

Урядово доносять: Від 29. серпня до 4. вересня є. р. сконстатовано в Галичині 72 випадків тифу плямистого в 10 повітах і 22 громадах у місцевої людности. — (Діло ч. 32).

ДОЛЯ РОСІЙСЬКИХ ДОБРОВОЛЬЦІВ У ФРАНЦУСЬКІМ ВІЙСКУ.

Женевський орґан російських соціялістів-революціонерів „Жизнь" приніс в числі з 4. м. м. такий лист російського добровольця з французького фронту:

„Дорогий Товаришу! Кров і сопух трупів наповняють повітрє. Кров ллєть ся і люди надуть як від німецьких так і від французьких куль. В богато французських полках уже заявляють протести і виявляєть ся революційне невдоволенє. З нашим леґіоном справа стоїть зовсім сумно. Відносини уклались наскрізь нестерпно. При кождій землянці стоїть вартовий з наложеним оружєм і без дозволу капраля не вільно вийти навіть з потребою. Се ще значно страшнійше ніж бути полоненим, бо одинокого не жде бодай кождої хвилї смерть. Кілька днів тому в моїм попереднім батальоні сорок мужа відказалось далі служити в чужинецькім леґіоні. Позавчера воєнний суд присудив 27 з них на примусові роботи від 5 до 10 літ кождого, 9 засуджено на смерть, з них сім моїх знакомих (всі Москалі). Вчера по обіді їх убили чорні африканські жовніри. За що? І чому? Нині офіцир читав нам у рапорті їх імена і кари з солодкою усьмішкою на лици і на конець сказав: „Бережіть ся!" Скажи, яка може бути охота служити такій вітчині... Одним словом, положенє нестерпиме... Розповсюдніте сю вістку по всій кольонії, як можна найширше. Імена розстріляних, котрі памятаю, отсі: Гельфенд, Шапіро, Палло, Бродський, Артамашов; імен других не памятаю".

БЕЛЬҐІЯ ВИДАЛА ЦИНКОВІ ГРОШІ.

В Бельґії вже від місяців панує великий брак нікля. І тому німецький ґенеральний ґубернатор видав розпорядженє, допускаючи вибите дрібної монети з цинку. З того металю мають бути вибиті гроші по одному, пять, десять і 25 сантимів. Та ніхто не буде обовязаний приняти нараз сих цинкових гроший на більшу суму ніж 5 франків.

СЬМІШНЕ.

Як се нарисувати?

Одного разу розповідала учителька своїм ученицям, що вони як виростуть, то кожда з них вибере собі якесь аванс, тому нехай кожда подумає, чим схотіла би бути і нехай се нарисує на зошиті.

Дівчата зараз взяли ся до роботи. Найбільше з них хотіло бути учительками. Вони рисували дівчата в довгих спідницях, при таблиці або з книжкою в руці. Кілька дівчат нарисувало дівки при кухни, що означало, що хотять бути кухарками. Одна нарисувала дівчину при машині до писаня, а одна, що була в театрі, нарисувала танцюристку.

Одна лише дівчинка сиділа спокійно й не забирала ся до роботи. На личку у неі малювало ся велике заклопотанє...

Учителька підійшла до неї і спитала ся: „Чому-ж ти, Олечко, не рисуєш? Чи не знаєш, чим хочеш стати?"

„О ні! Я знаю, чим хочу стати, лише не знаю як нарисувати. Я хочу... віддати ся...

Священик при сповіди до Івана: Памятай же!... Присягаєш від горівки, отже не пий! Обіцюєш поправу?

Іван: Чому-ж не мав бим обіцяти. — По кількох днях подибує сьвященик пяного Івана; той затачуючись на всі боки кличе вже з далека: Го! го! Єґомосць, нич з того не буде що ми колись то з собою розмавляли...

В Галичині.

Пане кондуктор! А для чого то поїзд стоїть так довго?

— Та дивіть ся, прошу вас, курка сіла поміж шинами, та чекаємо доки не знесе яйця.

На що?

— Цигане, чому ти хати не покриєш? Аді, вода цюрить!

— Та як тепер покривати, коли дощ іде.

— Та тепер ні, але як погода.

— Як погода? А тоді на що?

Надивила ся.

— А що, люба, чи виділась цісаря?

— Ой, чому ні! Так єм ся на него надивила, як на якого чоловіка, але що-ж, коли він мене не видів.

ВЕЛИКЕ НАРОДНЕ ВІЧЕ

в справі несеня помочи рідному краєви

відбуде ся

дня 17-ого жовтня (октобра) 1915 р.

в Turn Hall, 93-95 Elm St., Yonkers, N. Y.

Початок о годині 2-ій пополудни.

Бесідники будуть:

МИРОСЛАВ СІЧИНСЬКИЙ,
Др. СЕМЕН ДЕМИДЧУК.

Кому лежить на серци народне добро, хто відчуває біль наших братів та сестер в ріднім краю, най спішить на віче.

ЦІКАВІ РУХОМІ ВОЄННІ ОБРАЗКИ.

Безперечно що до найліпших кінематоґрафічних воєнних образів, належать знимки зроблені за дозволом австрійсько-німецького уряду, фотоґрафами, висланими шікаґоською часописсю „Трібюн" під проводом Едвіна Ф. Вайґля. Сі образи будуть показувати в „Маджестік" театрі в Джерзи Сіти через цілий тиждень, почавши від понеділка 18. октобра. Дохід призначений в користь фонду для окалічених жовнірів.

На самім початку війни виїхав був п. Вайґель до Европи і там в Бельґії зробив перші образи воєнні. Тепер показує він сій части сьвіта живий образ сего, що на другім березі води діялось. Повернувши до Америки і маючи уже практику та пізнавши тамошні відносини постарав ся він передовсім о досконалий апарат фотоґрафічний, яким би можна було робити знимки на віддаль. З новими апаратами і з цілим штабом фотоґрафів шікаґоської „Трібюни", вирушив знов на поле війни де ідучи за трома воєнними арміями австрійсько-німецьких війск робив знимки на трех воєнних теренах, а то на сході в Галичині і Росії, на заході у Франції, а на полудни на верхах Альпейських гір, куди рушили австрійсько-німецькі війска, в цїли стриманя Італійців. Сі образи далеко ліпші від попередно зроблених в Бельґії, тому, що і відносини були ліпше знані, як також приготовлено ся до них стараннійше. Знавці, які бачили сі знимки, висказувались, що вони є ліпші від усіх попередно знятих воєнних образків. Вони переносять глядача на поле війни і дають йому вірний, виразний і дуже докладний образ сего, що там ділось, а проте чого славні подвиги Наполеона є дрібницею. Образи ділять ся на 6 частий і будуть показувані від 1. години пополудни до 11. вечером в „Меджестік" театрі Джерзи Сіти від понеділка т. є. від 18-го жовтня до суботи. Усі місця лише по 25 цнт. від особи.

(Гляди за оголошеєм на иншій стороні).

ОГОЛОШЕНЄ НАРОДНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ.

До Народної Канцелярії надійшли зі старого краю листи для слідуючих осіб:

АНТІН ЧЕРНЯВСЬКИЙ — з Волчковець.
НИКОЛАЙ БАЛЬОНИК — з Городниці.
ТИМОФІЙ КОРЧАК — з Русова.
НИКОЛА БУДЗАК — з Тенке (Угорщина).
А. ВОЙТКІВ — з Тенке (Угорщина).
ЛЮДВИК ТРОХАНОВИЧ — з Владивостоку (Росія).
ЛУКА ОСТРОВСЬКИЙ з Клівленд, Огайо і **ОЛЕКСА ЧУБАТИЙ** з Шікаґо, Ілл. — зволять подати нам свою адресу. Пошукує їх Барт. Марків, офіцир 22. п. об. кр.

Просить ся інтересованих подати свою точну адресу і долучити на покрите коштів пересилки 25 цнт.

Отсим повідомляємо всіх інтересованих, що листи до старого краю відсилаємо кождого тижня, покорнистуючи ся найдогіднійшими кораблями. Окремих повідомлень на висланi листи ми не пересилаємо, хиба на случай, коли лист до старого краю був реджистрований (пересилка реджистрованого листа до краю коштує 40 ц.).

Гроші передаємо до пересилки кождої пятниці. Тому хто бажає собі, щоби гроші відійшли до старого краю, повинен постарати ся, щоби до четверга находили ся вони в наших руках. Посьвідчене банку на висланi грошій посилаємо точно того дня, коли гроші зістали до краю висланi.

Всі чеки, моні ордери і листи адресувати і посилати на адресу:

INFORMATION BUREAU,
83 Grand St., Jersey City, N. J.
Народна Канцелярія
„Укр. Нар. Ради" в Америці.

РОДИМЦІ! СКЛАДАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ І НА ДАР ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ!

ПОЗІР, ШІКАҐОВЦІ!

Віче, що було заповіджене в „Свободі" на день 10. жовтня с. р., **зістало відложене на сю неділю т. є. на день 17. жовтня. Відбудеть ся воно о годині 2.30 пополудни в гали парковій при ул. 44 і Пелайн.** Просимо о як найчисленнійшу участь.

За Комітет: П. Щербатий, Т. Яремцьо, Д. Гнатів і М. Стахняк.

ЧИ ВИ МАЄТЕ НОВИЙ ЦІННИК КНИЖОК „СВОБОДИ"?

А може Ваші знакомі потребують?
Ми вишлемо Вам даром.

Пишіть на адресу:

„SVOBODA"
83 Grand St., Jersey City, N. J.

Проч з царями!

Кто дасть главѣ моей воду и очамъ моимъ источникъ слезъ, и восплачуся день и нощь о побіенныхъ.
(Іеремія гл. IX ст. 1).

За горами гори, хмарами повиті,
Засіяні горем, кровію политі!
Оттам-то милостиві ми,
Ненагодовану і голу,
Застукали сердешну волю,
Тай цькуємо... Лягло кістьми
Людий муштрованих чимало.
А сльоз, а крови! Напоїть
Всіх імператорів би стало,
З дітьми і внуками, втопить
В сльозах удових. А дівочих,
Пролитих нишком серед ночи,
А матерних горячих сльоз,
А батьківських, старих, кровавих —
Не ріки, море розлилось,
Огненне море!... Слава, слава
Хортам, і гончим, і псарям,
І нашим батюшкам царям!
Слава!

І вам слава, сині гори,
Кригою окуті;
І вам, лицарі великі,
Богом незабуті!
Боріте ся, поборете!
Вам Бог помагає;
За вас сила, за вас воля
І правда сьвятая!

* * *

За кого-ж Ти розпинав ся,
Христе, Сине божий?
За нас добрих? чи за слово
Істини? чи може,
Щоб ми з тебе насьміялись?
Воно-ж так і сталось!
Храми, каплиці і ікони,
І ставники і мірри дим,
І перед образом Твоїм
Неутомленії поклони
За крадіж, за війну, за кров:
Щоб братню кров пролити, просять,
А потім в дар Тобі приносять
З пожару вкрадений покров...

* * *

Не за Україну,
А за її ката довелось пролить
Кров добру, не чорну, довелось запить
З московської чаші московську отруту.
О друже мій добрий, друже незабутий!
Живою душею в Україні витай;
Літай з козаками понад берегами,
Розриті могили в степу назирай,
Заплач з козаками дрібними сльозами,
І мене з неволі в степу виглядай!

А поки-що мої думи,
Моє люте горе,
Сіяти-му: нехай ростуть
Та з вітром говорять...
Вітер тихий з України
Понесе з росою
Тії думи аж до тебе;
Братньою сльозою
Ти їх, друже, привитаєш,
Тихо прочитаєш,
І могили, степи, гори,
І мене згадаєш.

(З „Кавказу" Т. Шевченка).

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ.

(За оголошеня поміщені в сій рубриці платить ся по 1½ цента за кожде слово за одноразово поміщене, а за дальші поміщеня по 1 цнт. за слово за кождочасне поміщене. — Оголошень женитьби не приймаєсь.)

Пошукую свого брата **ІВАНА МИХАЛІЦЬКОГО**, з села Богутина, пов. Зборів, Гал. Перебував в Ню Йорку, Н. Й. Нехай зголосить ся на адресу: Harry Michalicki, 230 Pine St., Rhone, Pa. 112

Пошукую свого брата **ФЕДОРА ГАТАЛЯК**, з села Кривка, пов. Лісько, Гал. Перед трема роками був в Бофало, Н. Й. Він сам, або хто знає його адресу, нехай зголосить ся до: Iwan Hatalak, Jennings, Md., Garret Co. 112

Пошукую своїх приятелів **ДМИТРА РІДНЯКА СЕМЯНОГО**, мого шваґра і **НИКОЛУ РОШКУ**, з села Прават Ленковіц, повіт Чернівці, Буковина. Хто би знав о них, або вони самі, прошу зголоситися на мій адрес: Nikolaj Malaryk, 61 Sheffield St., St. John, N. B., Canada. 122-24

Пошукую **ДОБРОГО ЗОЛОТАРЯ**, котрий має добру практику; або листовно зголосив ся на мою адресу: Eug. Wasylenko, 340 First Str., Troy, N. Y. 122-24

Пошукую своїх сестер **МИХАЛИНИ ФЕДИШИН і КАСЬКИ ДЕМЕКА**, з села Перегноїв, пов. Перемишляни. Хто би о них знав, або вони самі, прошу написати на адресу: John Wojczyszyn, 173 Wurtele St., Montreal, Que., Canada. 121-23

ПОТРІБНО ДІВЧИНИ на службу до домашних робіт. Платня відповідна. Голоситись до властителя дому під числом 296 Bergen Ave., Jersey City, N. J. 122-23

Сьвященик, котрого родина є тепер в краю, пошукує **ДОБРОЇ КУХАРКИ**, старшої женщини. Платня після умови. Зголошеня висилати на адресу: Sviaschenyk, c/o „Svoboda", 83 Grand St., Jersey City, N. J. 122—

Вп. П. ПЕТРО СУХИНСЬКИЙ зволить подати свою адресу. Маю вісти від брата Івана. Rev. E. Sydoriak, 42 Van Buren Str., Passaic, N. J. 120-22

КОВАЛЬ ФЕДЬ зі Стефкова, пов. Устрики долішні в Галичині, перед 18 роками виїхав до Америки. Від того часу загинув по ньому слід. Жена його Анна приїхала перед 15 роками до Америки, але його не віднайшла. Вона вже стратила надію віднайти його живого і хоче вийти за муж за другого. За вірну відомість о Федю Коваль назначує жена 15 дол. нагороди. Голоситися: о. Михайло Ґурянський, Newport Ave., Northampton, Pa.

ПОЗІР! РІДКА НОВІСТЬ!

УЖЕ ВИЙШЛИ З ДРУКУ ДУЖЕ ЦІКАВІ 3 КНИЖКИ.

1) НОВА МЕТОДА, яка щойно появила ся. При помочи сеї методи навчите ся напевно справно говорити по англійськи до 28 днів під ґаранцією. Книжка занимає більше як 250 сторін друку, як будете сю книжку мати, непотребуєте жадних тлумачів і напевно поправите свою лиху долю. Ціна сеї книжки $1.25, а ми продаємо через сей місяць за 80 цнт.

2) ДРУГА МЕТОДА, се тайна, з котрої довідаєте ся як стати богатшим. В тій методі є 100 примірів до зроблення маєтку. З неї довідаєте ся, як люди в Америці стали міліонерами. Ся книжка рівнаєсь вазі золота, а ми даємо за $1.00.

3) ВЕЛИКА КНИГА ТАЄМНИЦЬ МАҐІЧНИХ. З неї навчите ся чудових невидимих штук. З тої книги можете довідати ся богато тайн. Ціна сеї книги $2.00.

Замовленя посилайте враз з ґрішми на адресу: 122сч—

IMPORTING BOOKS CO.,
492 Milwaukee Ave., Chicago, Ill.

ПОЗІР! ПОЗІР!
ПЕРША УКРАЇНСЬКА СПІЛКА
в Пассейк, Н. Дж., вичує шоферства і механізму. Наука днем і вечерами. Курс триває 3 тижні. Ґарантуємо лайснес. Кошт $20.00.

По всякі інформациї прошу голоситись на адресу: 122с31
PANAS & SHURAN,
19 Jackson St., Passaic, N. J.
Телефон 2382 W.

ПОЗІР УКРАЇНЦІ! Виробляємо ҐЕРДАНИ з кораликів до годинників з гербом України, ціна одного ґердана з більших кораликів $1.50, з менших кораликів $2.00. Січовий з золотим гачком $3.00. Маємо до продажи коралики у всяких кольорах, ціна 25 цнт. за один бонч. Адресуйте: RUSKIJ BAZAR, 168 E. 4th Street, New York, N. Y. 94—

ПОТРІБНО ДІВЧАТ ДО ПРАЛЬНІ.

ВПРАВИ НЕ ВИМАҐАЄСЬ. КОЖДА ДІВЧИНА ДІСТАЄ СТАЛЕВУ ШАФКУ НА РІЧИ. НА ЖАДАНЄ, ДІВЧАТА ДІСТАЮТЬ В ЇДАЛЬНІ ПЕРЕКУСКУ ПО 15 ЦНТ. НА ТИЖДЕНЬ. ГОЛОСИТИСЬ НА АДРЕСУ:
THE R. H. H. STEEL LAUNDRY, 121-23
136 Oakland Ave., Jersey City, N. J.

ЧИ ВАС ЦІКАВИТЬ ПОСАДА,

яка може приносити мущині або женщині 25 до 35 долярів тижнево через цілий рік? Коли так, пишіть по условини до:
MARVEL PRODUCTS COMPANY,
320 Liberty Ave., Pittsburgh, Pa.

КОЖДИЙ сьвідомий Українець повинен мати в своїй хаті портрети великих українських мужів як: Т. Шевченка, Ів. Франка, М. Грушевського, М. Павлика і Б. Хмельницького. Величина 16x20 цалів, ціна 50 центів за один. Книжки до читаня, молитвенники, кобзарі і всякого рода календарі. Каталоґ даром. Пишіть на адресу: 76—
RUSKA KNYHARNIA,
im. T. Szewczenka
168 E. 4th St., New York, N. Y.

ПОЗІР! ВАЖНЕ! ЧИТАЙТЕ!
Вже вийшла на 160 сторін ілюстрована (з дуже гарними образками) книжка
„З ТЕРЕНІВ ВЕЛИКОЇ ВІЙНИ".
В тій книжці є описані всі галицькі і буковинські повіти, міста, місточка і села до дотепер ґаздують Москалі. Єсли не маєте з дому жадного листа, то з тої книжки довідаєтесь, що ся діє в Вашій родинній місцевости. Спис всіх убитих, ранених і полонених Русинів-Українців і Поляків з поданєм, хто де служив при війску і хто звідки походить родом і з котрого повіту.

Ся книжка є дуже важна і інтересна, повинна находитись у кождого і в кождій хаті.

Ціна 50 цнт. Позамісцеві можуть присилати моні-ордер або стемпсами (канадійських не приймаєсь). Тому спішіть ся, єсли хочете мати ту книжку, бо наклад дуже малий. Аґентам значний опуст. Пишіть на адресу: 118чс28
SKLAD KNYZOK, B. Kulikowski,
432 E. 9th St., Dep. 3. New York, N. Y.

ПОРТРЕТ Т. ШЕВЧЕНКА

можна набути за 20 цнт. в книгарни „Свободи". — Величина портрету: 13x16 цалів. — Сей портрет повинен находити ся в кождій українській хаті.

Замовленя шліть до:
„SVOBODA"
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ВИКАЗ
УБИТИХ, РАНЕНИХ, ПОЛОНЕНИХ І ПРОПАВШИХ УКРАЇНЦІВ У ТЕПЕРІШНІЙ ВІЙНІ.

СКОРОЧЕНЯ:
п. = піхота (інфантерія)
стр. = стрільці (еґри)
у. = улани
д. = драгони
а. = артилерія (полева)
а. кн. = артилерія кінна
а. гір. = артилерія гірська
а. кр. = артилерія кріпосна
г. = гавбиці (полеві)
г. т. = гавбиці тяжкі
пн. = пionіри
сап. = сапери
тр. = трен (достава амуніциї і живности)
с. = санітети
л. = ляндвер (пік. краєвої оборони)
у. л. = улани ляндверу
а. л. = артилерія ляндверу
г. л. = гавбиці ляндверу
з. о. = загальне ополчене (ляндштурм)
ж. = жандармерія
ск. ст. = скарбова сторожа.

Подане при імени число означає полк (реґімент), батальон або дивізію.

(Дальше).

Листа утрат ч. 148
видана 24. марта 1915.

РАНЕНІ:

Смігельський Йосиф, 77 п.
Синькнянин Теодор, 77 п.
Смолій Григорій, 77 п.
Собків Семен, 20 л.
Соболевський Іван, 77 п.
Созанський Іван, 77 п.
Спринський Никола, 77 п.
Стахнів Никола, 77 п.
Стасів Никола, 77 п.
Стасик Василь, 77 п.
Стеців Олекса, 77 п.
Стецик Володислав, 77 п.
Стояловський Антін, 77 п.
Сторонський Юрко, 77 п.
Стренка Василь, 77 п.
Строґан Григорій, 77 п.
Строґан Стефан, 77 п.
Строґуш Петро, 77 п.
Сухроменда Михайло, 77 п.
Сухий Василь, 77 п.
Судчак Григорій, 77 п.
Сулимко Кирило, 77 п.
Супик Стефан, 20 л.
Суса Іван, 77 п.
Суслович Іван, 77 п.
Свищ Антін, 77 п.
Свищ Павло, 77 п.
Сисин Гнат, 77 п.
Табака Григорій, 77 п.
Тарнавський Михайло, 77 п.
Татарський Йосиф, 77 п.
Терешкевич Никола, 77 п.
Терлецький-Семкович Іван, 77 п.
Товарницький Іван, 77 п.
Туранський Михайло, 20 л.
Турецький Іван, 77 п.
Туляк Никола, 77 п.
Тимань Теодор, 77 п.
Тимків Стефан, 77 п.
Тимків Михайло, 77 п.
Тимків Теодор, 77 п.
Урбан Іван, 77 п.
Фарима Теофіль, 77 п.
Федів Михайло, 77 п.
Федускевич Юрко, 77 п.
Федик Тимко, 77 п.
Федильник Онуфер, 77 п.
Федишин Теодор, 77 п.
Фіялка Петро, 77 п.
Фірман Теодор, 77 п.
Фльорчикевич Йосиф, 30 п.
Фоца Теофіль, 77 п.
Фреск Теодор, 20 л.
Фридлевич Петро, 77 п.
Хавула Онуфер, 77 п.
Хліщ Казимир, 77 п.
Ховцький Сильвестер, 20 л.
Хомідький Йос., 77 п. (ур. 1884)
Хоміцький Йос., 77 п. (ур. 1891)
Хомин Никола, 77 п.
Хомишин Іван, 77 п.
Хорт Пилип, 77 п.
Хвалик Никола, 20 л.
Цекот Юрко, 77 п.
Цюра Михайло, 77 п.
Цлай Василь, 77 п.
Цибульський Іван, 77 п.
Чайка Андрій, 77 п.
Чайка Іван, 77 п.
Чехович Корнило, 20 л. (в 16 л.)
Черник Ґустав, 20 л.
Човган Петро, 20 л.
Чукевський Йосиф, 77 п.
Чичерський Теодор, 77 п.
Чик Петро, 77 п.
Шемеляк Роман, 77 п.
Шеремета Павло, 77 п.
Шміґельський Никола, 20 л.
Штука Стефан, 77 п.
Штичкевич Людвик, 20 л.
Шумило Теодор, 77 п.
Щербан Василь, 77 п.
Юрас Валентин, 20 л.
Юрчинюк Никола, 20 л.
Юрків Василь, 77 п.
Яцковський Стефан, 77 п.
Яцишин Стефан, 30 стр.
Ядвінський Никола, 20 л.
Якоба Василь, 77 п.
Ямнюк Омелян, 20 л.
Яворський-Юсипович Андрій, 77 п.
Яворський-Червакович Йосиф, 77 п.

ПОЛОНЕНІ:

Лопкевич Евген (кад.), 20 л.
Баґрій Іван, 20 л.
Бінюноцький Михайло (в Росії)
Бойчук Кароль (в Росії)
Болич Михайло (в Росії)
Верещак Станислав, (в Росії)
Гаврилюк Юліян (у шпитали в Росії)
Ґатеняк Іван (в Росії)
Гілик Юліян (у шпитали в Росії)
Дуда Михайло, 20 л.
Велінський Михайло (в Росії)
Кігнецький Іван (в Росії)
Кіс Андрій (в Росії)
Королик Семен (в Росії)
Ковальчук Олекса, 20 л.
Козак Петро (в Росії)
Кудик Іван (в Росії)
Кушнета Іван (в Росії)
Кутнер Андрій (в Росії)
Лаврик Никола (в Росії)
Логошан Никола (в Росії)
Лонацький Михайло (в Росії)
Лука Іван (в Росії)
Лука Павло (в Росії)
Максимів Грицько (в Росії)
Маройко Іван (в Росії)
Мартинюк Андрій (в Росії)
Мартинюк Іван, ран. (в Росії)
Марикат (Морикіт?) Іван, 20 л.
Матеішин Пилип (в Росії)
Медвідь Василь, 20 л.
Медвідь Ілько, 20 л.
Миґут Никола (в Росії)
Муц Василь (в Росії)
Неприч Никола, ран. (в Росії)
Ніжанківський Михайло (в Росії)
Никитай Олекса (у шпитали в Сербії)
Панечко Володислав, сан. (в Росії)
Паславський Василь, кап. (в Росії)
Патеряс Казимир, цивіль (в Росії)
Пиьса Стефан (в Росії)
Плещанський Стефан, ран. (у шпитали в Росії)
Похаз Антін, ран. (в Росії)
Порохнавець Яків, 22 з. л. (в Росії)
Пулій Стефан (в Росії)
Решка Іван, ран. (в Росії)
Руда Іван, ран. (в Росії)
Сабин Іван (в Росії)
Сигринчук Ілія, ран. (в Росії)
Санар Антін, 77 п.
Скочиляс Михайло, 4 у. л. (в Росії)
Собків Кароль, 56 п.
Станищук Андрій, ран. (в Росії)
Суровицький Франко, ран. (в Росії)
Сиротюк Василь (в Росії)
Тома Никола (в Росії)
Торак Дмитро (Івана), 7 л. (в Сербії)
Трава Йосиф (в Росії)
Федишин Семен, 20 л.
Фленц Іван, ран. (у шпитали в Росії)
Хасович Савка, а. гір. (в Росії)
Чернявський Волод. (однор. добр.), медик, 97 п.
Черняк Мартин, ран. (в Росії)
Шарко Петро (в Росії)

Листа утрат ч. 149
видана 26. марта 1915.

УБИТІ:

Августович Василь, 10 п. (1. XII. 1914—3. I. 1915)
Буляк Антін, 10 п. (24—28. XII. 1914)
Корпляк Стефан, 10 п. (3—11. XII. 1914)
Лен Йосиф, 10 п. (1—11. XII. 14)
Маєрський Йосиф, 20 п. (3. III. 15)
Марка Іван, 77 п. (20. I. 1915)
Пограничний Михайло, 10 п. (9. XII. 1914)
Хрусціцький Антін, 10 п. (24—28. XII. 1914)
Цимбала Павло, 20 п. (1. III. 15)
Шмульцяк Іван, 10 п. (1. XII. 1914 — 3. I. 1915)
Яґела Василь, 10 п. (4. XII. 1914)

РАНЕНІ:

Балевич Теофіль (оберл.), 20 п.
Бабій Григорій, 10 п.
Бресак Михайло, 77 п.
Вайдановський Антін, 10 п.
Вольмичак Каспер, 77 п.
Гнатків Василь, 77 п.
Дергун Михайло, 10 п.
Домин Войтко, 10 п.
Дудис Іван, 77 п.
Дупляґа Іван, 10 п.
Затварницький Йосиф, 10 п.
Качмарський Йосиф, 10 п.
Когут Йосиф, 10 п.
Козак Павло, 32 з. о.
Крет Йосиф, 10 п.
Кучко Михайло, 10 п.
Лестарчик Йосиф, 20 п.
Ловиник Іван, 10 п.
Лисак Іван, 77 п.
Мисник Ілько, 10 п.
Мазур Станислав, 10 п.
Мазуркевич Іван, 10 п.
Натайко Платон, 16 л.
Ніжник Йосиф, 10 п.
Ортинський Михайло, 77 п.
Пичула Стефан, 10 п.
Подляга Михайло, 77 п.
Проданець Іван, 77 п.
Рещук Петро, 77 п.
Рожко Іван, 10 п.
Риж Йосиф, 10 п.
Скарбинський Михайло, 10 п.
Свистерський Іван, 77 п.
Федечко Стефан, 10 п.
Федорів Франко, 77 п.
Федорчак Онуфер, 77 п.
Федуняк Матвій, 10 п.
Чайковський Антін, 10 п.
Черницький Йосиф, 10 п.
Чорний Григорій, 10 п.
Шиб Роман, 10 п.
Щербан Андрій, 77 п.
Щур Іван, 77 п.
Ярош Йосиф, 10 п.

(Дальше буде).